



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 221/06-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. novembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti P., spol. s r. o., P., zastúpenej advokátom Mgr. J. G., D., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 118/92 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 118/92 p o r u š i l základné právo spoločnosti P. P., spol. s r. o., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 118/92 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Spoločnosti P., spol. s r. o., priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 200 000 Sk (slovom dvestotísíc slovenských korún), ktoré je jej Okresný súd Banská Bystrica povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Spoločnosti P., spol. s r. o., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 10 331 Sk (slovom desaťtisícristotridsaťjeden slovenských korún), ktoré je Okresný súd Banská Bystrica p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokáta Mgr. J. G., D., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I .

1 . Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 4. júla 2006 č. k. I. ÚS 221/06-10 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť spoločnosti P., spol. s r. o., P. (ďalej len „s'ťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. J. G., D., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 118/92.

2. S'ťažovateľka v prijatej s'ťažnosti uviedla, že *„Ja, s'ťažovateľ P., spol. s r. o., som právnym nástupcom spoločnosti P., a. s. (pôvodné obchodné meno Z., a. s.), ktorá bola právnym nástupcom Z., š. p., odštepny závod 09-01 B.*

Žalobou z 10. 08. 1992 sa môj právny predchodca Z., š. p., odštepny závod 09-01 B. domáha voči odporcom 1 – 29 na Okresnom súde v Banskej Bystrici úhrady spôsobenej škody titulom objektívnej hmotnej zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách v celkovej sume 327 079,- Kčs. Uvedená vec je na Okresnom súde Banská Bystrica vedená pod sp. zn. 12 C 118/92.

Okresný súd v Banskej Bystrici rozsudkom vo veci dňa 22. 12. 1994 rozhodol tak, že návrhu čiastočne vyhovel a jednotlivých odporcov zaviazal na úhradu súm v celkovej výške 158 946,- Sk.

Predmetný rozsudok nenadobudol právoplatnosť vzhľadom na podané odvolanie zo strany odporcov v 2., 3., 6., 7., 16., 19. a 28. rade.

Do dnešného dňa v uvedenej veci neprebehlo žiadne odvolacie konanie, pričom zároveň ani rozsudok nebol doteraz správoplatný. Uvedená vec bola na Okresnom súde v Banskej Bystrici viackrát urgovaná so žiadosťou o určenie dôvodov, pre ktoré rozsudok doteraz nenadobudol právoplatnosť a z akého dôvodu nezačalo prebiehať odvolacie konanie. Na žiadnu zaslanú žiadosť nebolo zo strany Okresného súdu v Banskej Bystrici nebolo reagované.“

Predmetné súdne konanie nie je doteraz právoplatne skončené. Sťažovateľka vo veci viackrát urgovala urýchlenie konania (10. januára 2001, 19. februára 2002, 16. mája 2005 a 31. januára 2006) a 19. apríla 2006 podala sťažnosť na pried'ahy v konaní.

Uvedený postup okresného súdu považuje sťažovateľka za porušenie čl. 48. ods. 2 ústavy.

3. Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 118/92, nariadil okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných pried'ahov a priznal jej finančné zadosťučinenie vo výške 200 000 Sk.

4. Na výzvu ústavného súdu z 5. júna 2006 o zaujatie stanoviska k opodstatnenosti sťažnosti predseda okresného súdu 16. júna 2006 oznámil listom č. Spr 4010/06 z 13. júna 2006, že „Sťažnosť navrhovateľa považujem za dôvodnú, vo veci som zistil pried'ahy v konaní“.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k predmetu prijatej sťažnosti 18. augusta 2006 (Spr 4017/06) vyjadril predseda okresného súdu a sťažovateľka prostredníctvom stanoviska svojho právneho zástupcu doručeným ústavnému súdu 3. novembra 2006.

6. Vzhľadom na obojstranný súhlas účastníkov konania ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, lebo vzhľadom na charakter veci nemožno od ústneho pojednávania očakávať jej ďalšie objasnenie.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 12 C 118/92.

Sťažovateľka, ako právny nástupca pôvodného navrhovateľa Z., š. p., odštepný závod 09-01, B. podala 14. augusta 1992 okresnému súdu proti odporcom P. Č. a spol. (spolu 30 účastníkov) návrh na náhradu schodku na zverených hodnotách v sume 327 079 Sk.

Okresný súd 17. septembra 1992 doručoval opis návrhu na vyjadrenie odporcom a zároveň žiadal sťažovateľku o zaplatenie súdneho poplatku (uhradený 18. septembra 1992).

Okresný súd 1. októbra 1992 nariadil termín pojednávania na 21. október 1992, ktoré bolo po vypočutí prítomných odporcov odročené na 13. november 1992 a následne na 27. november 1992, keď boli vypočutí ďalší odporcovia. Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito vzhľadom na neprítomnosť časti odporcov.

Okresný súd 19. januára 1993 určil termín pojednávania na 5. február 1993, ktoré bolo po vypočutí ďalších odporcov odročené na neurčito.

Okresný súd 23. septembra 1993 ďalší termín pojednávania určil na 12. október 1993, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom výsluchu ďalších odporcov a svedkov.

Okresný súd 5. decembra 1994 nariadil termín pojednávania na 13. december 1994,

ktoré bolo odročené na 22. december 1994 za účelom predvolania a vypočutia ďalších odporcov a svedkov.

Okresný súd 22. decembra 1994 vyhlásil rozsudok, ktorým sťažovateľke čiastočne vyhovel a 8. marca 1995 ho expedoval účastníkom konania.

Časť odporcov podala 24. marca 1995 odvolanie proti rozsudku.

Okresný súd od 25. mája 1995 žiadal od účastníkov konania, ktorí podali odvolanie, doplnenie kópií odvolania a zisťoval pobyt niektorých odporcov, ktorým ešte nebol rozsudok doručený.

Okresný súd 2. októbra 1995 doručoval opis odvolaní účastníkom konania (26-krát), z toho šesť zásielok bolo vrátených okresnému súdu.

Okresný súd 12. mája 1997 zisťoval pobyt odporcov, od ktorých sa vrátila neprevzatá zásielka (22. mája 1997 bola okresnému súdu oznámená posledná správa).

Okresný súd 31. mája 2002 doručoval rozsudok na nové adresy.

Zákonný zástupca odporcu č. 1 podal 19. júna 2002 odvolanie.

Okresný súd 2. júla 2002 žiadal právneho zástupcu odporcu č. 1 o doplnenie odvolania (doplnené bolo 7. augusta 2002).

Okresný súd 8. augusta 2002 žiadal Register obyvateľov Slovenskej republiky v B. a iné verejné orgány o oznámenie pobytu časti odporcov (posledná správa mu bola doručená 4. septembra 2002).

Okresný súd 12. augusta 2003 vydal opravné uznesenie (voči odporkyni č. 26 konanie zastavil) a naďalej zisťoval adresy časti účastníkov konania.

Okresný súd od 8. septembra 2003 doručoval opravné uznesenie, niektorým odporcom opätovne rozsudok a zisťoval pobyt odporcov, ktorí si na pošte nepreberali súdne zásielky.

Okresný súd 29. októbra 2003 zisťoval pobyt odporkyne č. 21 a zároveň doručoval rozsudok odporcom č. 18, 24 a č. 27 na nové adresy.

Okresný súd 26. novembra 2003 zaslal odporkyni č. 21 opravné uznesenie, ktoré prevzala 8. decembra 2003.

Sťažovateľka 9. februára 2006 urgovala pokračovanie v konaní.

Okresný súd 26. apríla 2006 vyzýval odporcov na zaplatenie súdnych poplatkov za odvolanie.

Okresný súd 26. apríla 2006 vydal opravné uznesenie a uznesenia o výške poplatkov za odvolania, ktoré sa následne doručovali účastníkom konania.

Predseda okresného súdu 2. mája 2006 upozornil zákonnú sudkyňu, že vo veci bola podaná dôvodná sťažnosť na prieťahy v konaní.

Dvaja účastníci konania podali 19. mája 2006 odvolanie proti určeniu poplatkov (tvrdili, že žiadne odvolania nepodali).

Okresný súd 15. júna 2006 vydal výzvy na zisťovanie dedičov a zabezpečoval spisy na dedičskom oddelení (po zomrelých účastníkoch konania).

Súdny spis sp. zn. 12 C 118/92 bol 18. augusta 2006 predložený ústavnému súdu k nahliadnutiu.

III.

1. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov...

2. Okresný súd vo svojom vyjadrení z 3. augusta 2006 (doručenom ústavnému súdu 18. augusta 2006) podal chronologický prehľad svojich úkonov v posudzovanej veci a k predmetu ústavnej sťažnosti uviedol: „*Listom zo dňa 13. 06. 2006 Vám tunajší súd zaslal vyjadrenie k uvedenej sťažnosti k č. Rvp 761/06-5 (v ktorom uviedol, že sťažnosť navrhovateľa považuje za dôvodnú, pretože vo veci zistil prietahy v konaní – pozri str. 4 bod 4 tohto rozhodnutia), ktoré dopĺňam o aktuálny stav*“.

Právny zástupca sťažovateľky v písomnom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol: „*Vyjadrenie okresného súdu Banská Bystrica v plnej miere potvrdzuje mnou uvádzané skutkové okolnosti ústavnej sťažnosti, teda prietahy v súdnom konaní 12 C 118/92 vedenom na zmienenom okresnom súde.*

Súčasne z obsahu vyjadrenia odporcu a jeho popisu skutkové stavu je zrejmá tá okolnosť, že viacerí z odporcov sú už nebohí, prípadne po týchto aj prebehli dedičské konania. Napriek tomu, že zatiaľ v predmetnej veci nedisponujem právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím, je zrejmé, že v určitej časti (nakolko prejednávaná vec rieši tzv. delenú zodpovednosť jednotlivých odporcov za zistený schodok na hodnotách s povinnosťou ich vyúčtovania) je moja pohľadávka reálne veľmi ťažko dobytá, ktorá okolnosť bola a je spôsobovaná predovšetkým prietahmi v konaní 12 C 118/92 Okresného súdu Banská Bystrica. Na túto okolnosť poukazujem najmä v súvislosti s mojou požiadavkou na priznanie finančného zadosťučinenia uvedenou v sťažnosti.“

3. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota. Pre naplnenie ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa naplní zásadne až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (napr. I. ÚS 41/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 118/92, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako navrhovateľ, došlo k porušeniu jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom posúdenia je občianskoprávne konanie (rozhodovanie o návrhu „*na náhradu schodku na zverených hodnotách*“), ktoré sa začalo 10. augusta 1992, teda pred viac ako 14 rokmi, a ku dnešnému dňu nie je právoplatne skončené, avšak vzhľadom na to, že zákon o ústavnom súde nadobudol účinnosť 15. februára 1993 a že neobsahuje ustanovenie o spätnej pôsobnosti, relevantné obdobie, v ktorom možno skúmať, či došlo alebo nedošlo k tzv. zbytočným prietahom v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sa začalo len 15. februára 1993 (napr. I. ÚS 108/02).

Obdobie, ktoré v dôsledku toho ústavný súd bral do úvahy, prekročilo 13 rokov. Ústavný súd považuje za potrebné upresniť, že ak nie je v zásade oprávnený skúmať a rozhodnúť o porušení základných práv pred 15. februárom 1993, neznamená to, že pri celkovom hodnotení, či za obdobie, ktoré od 15. februára 1993 uplynulo, došlo alebo nedošlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nemôže tiež zohľadniť stav konania k uvedenému dátumu (napr. I. ÚS 39/00, I. ÚS 227/04).

3.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že právna a ani faktická zložitosť (vyvolaná problémami v doručení rozhodnutí okresného súdu a v zisťovaní miesta pobytu účastníkov) predmetnej veci v danom prípade (vzhľadom k zistenému postupu okresného súdu v posudzovanom konaní) nemala rozhodujúci vplyv na dĺžku doterajšieho konania.

3.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria (správania sťažovateľky v preskúmvanej veci) ústavný súd nezistil takú závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom.

3.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol

- od 5. februára 1993 (pojednávanie) do 23. septembra 1993 (predvolanie na pojednávanie), t. j. v trvaní 7 mesiacov (počítajúc od 15. februára 1993),

- od 12. októbra 1993 (pojednávanie) do 5. decembra 1994 (predvolanie na pojednávanie), t. j. v trvaní vyše trinásť mesiacov,

- od 2. októbra 1995 (doručovanie opisu odvolaní účastníkom) do 12. mája 1997 (zisťovanie pobytu odporcov), t. j. v trvaní vyše osemnásť mesiacov,

- od 22. mája 1997 (podanie poslednej informácie okresnému súdu) do 31. mája 2002 (pokračovanie v doručovaní rozsudku), t. j. v trvaní vyše 6 rokov,

- od 4. septembra 2002 (doručenie poslednej informácie o pobyte účastníkov) do 12. augusta 2003 (vydanie opravného uznesenia), t. j. v trvaní vyše 11 mesiacov,

- od 26. novembra 2003 (zaslanie opravného uznesenia odporčyni č. 21) do 26. apríla 2006 (výzva odporcom), t. j. v trvaní 2 rokov a 5 mesiacov,

bez akýchkoľvek zákonných dôvodov v zásade nečinný, teda vyše 150 mesiacov (12 a pol roka) neboli vykonané vo veci úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka počas súdneho konania nachádza. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitosťou veci ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti sťažovateľke poskytnutej ochrany ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk z dôvodu, že „Vzhľadom na uvedenú nečinnosť zo strany Okresného súdu v Banskej Bystrici a na bezdôvodné prietahy v súdnom konaní je porušované moje ústavné právo určené vyššie uvedenou normou. Zároveň porušením tohto práva dochádza k vzniku ťažko napravitelnej ujmy na mojich právach a na mojom majetku tým, že v súčasnosti vzhľadom na dlhotrvajúci časový odstup od posledného súdneho úkonu existuje reálny predpoklad nevykonateľnosti mne súdom priznaného práva na úhradu uplatnenej škody voči jednotlivým odporcom.

Vzhľadom na to, že sa jedná o ujmu len ťažko napravitelnú, pričom zo strany štátu – Slovenskej republiky, ktorý je objektívne zodpovedný za činnosť svojich štátnych orgánov, za vytvorenie prostredia právnej istoty a právneho štátu, týmto dochádza k bezprecedentnému a dlhotrvajúcemu porušeniu mojich ústavných práv, som nútený domáhať sa právnej ochrany mojich ústavou zaručených práv pred ústavným súdom spolu so žiadosťou o primerané finančné zadosťučinenie, ktoré žiadam priznať vzhľadom na rozsah a trvanie porušenia mojich ústavných práv vo výške 200 000,- Sk“. Keďže iba konštatovanie porušenia označeného základného práva nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku, ústavný súd s prihliadnutím na konkrétnu okolnosť posudzovanej veci uznal za dôvodné priznať jej finančné zadosťučinenie v požadovanej výške 200 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Právny zástupca s'ťažovateľky požadoval náhradu trov konania v sume 29 105 Sk.

S'ťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokát vykonal tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, písomné podanie (s'ťažnosť) z 9. mája 2006 a stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 22. októbra 2006. Odmena za jeden úkon právnych služieb (v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) je 2 730 Sk, čo predstavuje spolu s režijným paušálom 164 Sk sumu 2 894 Sk. Odmena advokátovi za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom predstavuje spolu sumu (za tri úkony právnych služieb) 8 682 Sk.

Pretože právny zástupca s'ťažovateľky je platcom DPH, odmena sa zvyšuje o 19 %, t. j. o 1 649 Sk. Takto upravená odmena predstavuje spolu 10 331 Sk.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, je potrebné pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2006